

Rinus Corré, hulpverlener op de Stille Wille

Bij de entree van zijn tuin stelt Rinus Corré zich al voor met het bordje: Calamiteit? Ik ben geregistreerd hulpverlener. Een belangrijk deel van het gesprek met Rinus zal gaan over zijn taak als EHBO'er en BHV'er op de Stille Wille, maar eerst praten we over zijn verleden.

Rinus kende ik tot nu toe voornamelijk als de man in de zwarte BMW, die bij nacht en ontij zachtjes over de Houtduiflaan reed om naar zijn werk als beveiligers op Eindhoven Airport te gaan. Dat werk is na zijn pensionering voorbij, maar Rinus passeert nu regelmatig ons huis met een aanhanger vol groenafval, omdat hij bij verschillende bewoners in de tuin klust. Na de lagere school volgde hij de lagere landbouwschool en daarna werkte hij bij een hoveniersbedrijf. Later werd hij in dienst genomen bij een beveiligingsbedrijf, waar het zijn eerste taak was om dagenlang met een politiehond op een stuk strand bij de in aanbouw zijnde Scheldekering een scheepskabel te beveiligen. Vervolgens verrichtte Rinus werkzaamheden bij beveiligingsbedrijven in Tilburg en Eindhoven. Daar heeft hij ook cursussen Bedrijfshulpverlening (BHV) gevolgd, die hem nu goed te pas komen op De Stille Wille.

Ruim dertig jaar woont Rinus permanent op de Houtduiflaan. Ik vraag hem naar het verschil tussen het wonen toen en nu. Hoe was het om jarenlang 'illegaal' op het landgoed te verblijven? Rinus vertelt dat hij er niet veel van merkte. Er kwam elk jaar een brief van de gemeente met het bericht dat permanent wonen niet was toegestaan, maar verder gebeurde er niets. Vroeger was het ook een stuk rustiger op het park, met name in de winter wanneer veel recreanten wegbleven. Er werd heel weinig aan de

woningen gebouwd en verbouwd en het beheer van het park was veel strenger. Je moest het toen niet wagen om je auto even langs de weg te parkeren of een zeil te spannen om je auto te beschermen, want dan kreeg je direct een telefoontje vanuit de receptie! In de negentiger jaren was er nog geen riolering en waren er septic tanks bij de huizen, die heel regelmatig gelegegd moesten worden omdat ze overliepen in de winter. Dat gaf altijd veel gedoe. Rinus heeft ook het idee dat men vroeger meer op zichzelf leefde dan tegenwoordig.

Op de Stille Wille behoort Rinus tot het First Response team, dat bestaat uit vrijwilligers met een EHBO- of reanimatieopleiding. Het team wordt via het nummer 112 gebeld wanneer er op het landgoed op de directe omgeving binnen een straal van 2 km een geval van hartfalen is waarbij reanimatie nodig is. Die hulp kan bestaan uit het verlenen van eerste hulp, hulpdiensten de snelste route wijzen, of het op afstand houden van mensen bij een ongeval. De elf First Responders op de Stille Wille houden contact met elkaar in een onderlinge app-groep, maar Rinus zou best wat meer contact met zijn collega's willen hebben. Ook zou er vanuit het park gezorgd kunnen worden voor cursussen en trainingen voor de bestaande hulpverleners en het opleiden van nieuwe helpers. Tijdens de controles van de brandblusapparaten in oktober hebben leden van het FR-team instructie gegeven over het gebruik van de brandblussers. In de afgelopen twee jaar is Rinus al drie keer opgeroepen om daadwerkelijk in actie te komen. De groep kan nog meer bewoners gebruiken die een cursus EHBO- of reanimatiecursus hebben gevolgd. Aanmelden kan via: rinus.corre@gmail.com

Rinus vindt het heel fijn wonen op de Stille Wille. Hij ziet het park als een paradijs waar hij niet meer weg wil. Met de nieuwe bewonersvereniging Stille Wille Wonen is hij erg blij. Als belangrijke opdracht ziet hij vooral het onderhouden van een goede communicatie naar de bewoners.

Voor de bewoners zelf vindt hij het belangrijk dat zij zich inzetten voor de eigen woonomgeving. Zo werkt hij zelf mee in de werkgroep Bos en Vijver, die het bos in de buurt schoonhoudt.

Aan het einde van het gesprek vraagt Rinus of ik ook zijn vriendengroep wil noemen. Het zijn acht buurtgenoten die veel met elkaar optrekken met gezamenlijke borrels, etentjes, fietstochten en terrasbezoek in de omgeving. Voor iemand die alleen woont, is dit contact erg belangrijk. Het lijkt me trouwens best fijn om met deze positieve en gezellige buurtbewoner bevriend te zijn!

Bij mijn vertrek ontkom ik er niet aan om met Rinus door zijn tuin te wandelen. Met beelden en andere voorwerpen zijn sfeervolle hoekjes ingericht, die hij namen heeft gegeven als Italiaanse, Belgische, Chinese, Ibiza- en kabouteruin. Het is heel mooi om te zien hoe je als bewoner van de Stille Wille een persoonlijke sfeer om je heen kan maken!

Koos van Kampen - SWW